

Høj cigarføring i Havana

Cuba var indtil 2006 et lukket land for grupper af motorcykler - nu har pionererne, der åbnede øen for udenlandske motorcyklister, været af sted for anden gang.

Af Michael Stanley Christiansen,
Manager MC-TRAVEL.

Luis rammer et hul i asfalten, stort nok til at kunne rumme en mindre kuffert, med sin '47 Harley-Davidson Knucklehead. Det ramler og skramler som om han har væltet en værktøjsreol hos den lokale isenkræmmer - ikke fordi Knucklehead'en er skruet dårligt sammen, men fordi Luis' sadeltasker er fyldt med værktøj, ladere, måleinstrumenter, ledninger, tændrør og hvad man nu ellers kunne gå hen og få brug for, når man kører rundt i et land, hvor der er mangel på reservedele, og der er lige så langt mellem Harley mekanikere som der er mellem strip barerne i Mekka.

Han kigger over på mig, trækker på skuldrene og griner. Jeg kan ikke høre, hvad han siger, men er ikke i tvivl om hvad det er for ord, han former med læberne: "Cuba".

Og jeg griner tilbage, for det bliver ikke sidste gang nogen af os rammer et af de mange huller i den cubanske asfalt. Men vi kan kun grine af det, for landskabet er fantastisk frodigt, alle vi møder på vejen vinker med glade smil, solen skinner og varmen har vi kun t-shirt på. Og vi kører forrest i den flok på 23 tyske, svenske og danske motorcykler, der er på vej ud af Havana - ud på en rejse i et land, der på godt og ondt ikke ligner noget andet sted på kloden.

Vi er et stort deltager antal fra HOG i Europa, medlemmer fra Chapter Breitenfelde, Franken Chapter og Chapter Jylland er blandt deltagerne. Især BJ Anderson fra Harley-Davidson Breitenfelde, vækker opsigt på sin matsorte 1950 Pan-Head. Han er en mand der kan sin Harley-Davidson historie, noget som han og Luis får meget tid til at gå med. To eksperter med hver sin tilgang til det, at køre og reparere motorcykler, er stof til mange en lang aften snak.

Det er anden gang vi tager turen rundt på Cuba på motorcykel - i februar 2006 var det første gang en udenlandsk gruppe motorcyklister fik lov til at rejse ind i Cuba med egne motorcykler og rejse rundt i samlet flok.

Det tog os den gang otte måneder at åbne det cubanske bureaukrati, med ihærdigt diplomati og gode forbindelser. Nu har cubanerne kvitteret for samarbejdet ved give det danske selskab MC-Travel fortrinsret til at arrangere grupperejser for motorcyklister fra hele Europa.

Reservedele til Harleyer.

Motorcyklerne er sendt i forvejen med container, og mens vi pakker ud, dukker de lokale Harley-folk op. Luís Enrique Hernandez er formand for Asociación de Motos Clásicas de Cuba, en veteranklub, hvor mange af medlemmerne kører Harley-Davidson - stort set kun Pan-Head, Knucklehead og Flat-Head. Man ser ingen stel eller motorer, der er yngre end 1959! Manglen på originale reservedele er tydelig, og det er sådan Luis klarer dagen og vejen, ud over sit statslige job som mekaniker i en marina: han laver reservedele og restaurerer Harley og Indian. Alle reservedele laves af de forhåndenværende materialer, alt fra russiske bil dele til faldstammer i støbejern bliver brugt. Luis værksted er en guldgrube for Harley-Davidson veteran cykel entusiaster!

På den første tur var Luis vores uvurderlige guide og mekaniker - så selvfølgelig stiller han op igen til de 1.900 kilometers rejse gennem frodige bjerge, uendelige sukkerrørsmarker, hvide sandstrande, koraløer og glade, dansende cubanere.

Havana - Latinamerikas smukkeste by.

Havana var "juvelen i den spanske krone" - havnebyen, alle rigdomme fra Latinamerika skulle igennem, før handelsflåden drog på den piratfyldte færd tilbage til Spanien.

Byen afspejler den enorme rigdom, kolonierne gav Spanien: I det historiske centrum ligger kirker og paladser fra kolonitiden, og sukkerpengene rakte også til at bygge den imponerende kongresbygning, *Capitolio*, der er en kopi af USA's kongres i Washington DC, og velhaverbydele som *Vedado* og *Miramar*, hvor klassiske palæer i kolonistil står side om side med art deco og funkis-villaer.

Over alt i byen er der terrasser og søjlegange foran husene, både villaer, rækkehuse og etageejendomme, så man kan søge skygge for den skarpe sol. Og om aftenen danses der til ghettablaster og spilles domino på fortovene til ud på natten.

Vi laver en udstilling med vore motorcykler sammen med veteranbilklubben "La Maqorina".

Det er mindedagen for bortførelsen af den fem-dobbelte argentinske formel 1 verdensmester, Juan Manuel Fangio.

Der bliver danset argentinsk tango foran vore motorcykler, og en af de overlevende bortførere fortæller os om oplevelsen, der førte til et livslangt venskab mellem ham og Fangio.

Aftenen tilbringes på den verdensberømte cabaret "Tropicana", der ligger i en tropisk have - eller måske nærmere park.

Her spiller Cubas bedste big band til over 200 dansere, men kostumieren har ikke ofret mange meter stof på at tildække de veltrimmede mulatkroppe - til gengæld er der gået en del strudsefjer til garderoben i Tropicana.

Men ellers er det på de små klubber og barer, vi finder det ene velspillende orkester efter det andet, og i Casa de la Música oplevede vi nogle af Cubas topnavne som Pedro Calvo og Haila.

Sukkertoppe og tobak.

Vejen ud af Havana kan være besværlig men, vi får god hjælp af vores cubanske guides, som kender vejen selv om der ikke er skiltet mod Viñales.

Vores første mål på rundturen er Viñales. Det er en mindre landsby i et bjerglandskab, der mest af alt minder om en bunke kæmpemæssige sukkertoppe eller høstakke, overgroet med træer og planter.

Cubanerne kalder dem mogotes, og fra vort hotel, som er et af de to eneste hoteller der ligger i området, er der udsigt over dalen foran de smukke bjerge og tobaksmarkerne. Den okkerrøde, frugtbare jord i regionen leverer verdens bedste

tobak, der efter tørring og snitning ender på fabrikkerne i Havana, hvor de berømte Montecristo, Cohiba og Partagás-cigarer kommer fra.

Vi besøger en plantage, og får den lange detaljerede beretning om de op mod 100 par hænder, der er i berøring med tobakken fra frø til færdig cigar. Det er et håndværk af næsten videnskabeligt tilsnit, der ligger bag dyrkning og rulning. Vores middag står på bordet i den tilstødende restaurant, tiltrængt ser det ud til, da flere af deltagerne straks kaster sig over maden og drikkevarerne. Benny fra Danmark griner og siger: *det er sgu ikke hver dag, man har cigarer i forhaven, cubansk salsa musik i baghaven, og god mad midt imellem!*

I Viñales er der også adskillige huler. Vi besøger Cueva del Indio, der blandt andet byder på en sejltur på en underjordisk flod under drypstensformationerne.

Vi får også taget det obligatoriske gruppebillede ved det enorme maleri direkte på en klippevæg, Mural de la Prehistoria, der er 120 meter højt og 180 meter bredt.

Maleriet forestiller menneskets udvikling fra snegle i oceaner over forhistorisk tid til det perfekte menneske: det socialistiske menneske. Maleriet er lavet på bestilling af Castro selv, og kunstneren Leovigildo Gonzáles udførte opgaven sammen med lokale kunstnere, der konstant vedligeholder de klare farver, som tropesolen hver dag bager løs på.

Vores tur tilbage til Havana går gennem bjergene og naturparken *Las Terrazas*. Undervejs får vi to punkteringer, først Benny med et punkeret forhjul på hans 1993 Heritage Softail. Det kan dog repareres med en dæk patron. Lidt senere er den gal igen, denne gang med Luis. Han har fået kørt en stor møtrik op i bagdækket, så hans 1954 Pan Head må på traileren efter vores følgebil, en 1955 Buick! Sammen med frokosten bader vi i et mindre vandfald ved Baños de San Juan - en kølig, forfriskende oplevelse efter solens bagen. Efter vi er kommet ned fra bjergene, går det af motorvejen mod Havana, en tre sporet vej, hvor vi skal holde udkig efter huller i vejen, løsgående hunde, køer og cubanere!

Ché og motorcykler.

I Cuba måler man ikke ture i kilometer, men i timer: 30 kilometer over stejle bjerge med hullede veje kan tage lige så lang tid som 100 kilometer på landevej.

Så turen Havana - Cienfuegos på knap 400 kilometer, kommer til at vare otte timer. Dels på grund af en overophedning af en motor og en usædvanlig lang ventetid på frokosten (selv efter cubanske forhold).

Cienfuegos på Cubas sydkyst er præget af franske indvandrere, hvoraf mange kom fra Canada. Efter den fransk-britiske kolonikrig flygtede mange franskmænd fra Canada mod syd. En del blev i Louisiana og New Orleans, der i forvejen var fransk koloni, mens andre fortsatte til Cuba, og havnede i Cienfuegos.

Vi indtager byens smukke torv, laver paradeparkering og en større flok cubanere kommer til.

Luis holder en kort tale med udgangspunkt i billedet på turens t-shirt:

På den ses den argentinske revolutionshelt Ernesto "Ché" Guevara, der gik forrest i frontlinjen under den cubanske revolution, og blev dræbt i Bolivia i 1967.

Ché er nærmest en helgen for cubanerne. Så da Luis drager en parallel mellem Ché motorcykelrejser rundt i Latinamerika (der er forevigtet i filmen "Motorcykeldagbogen" fra 2004) og vores tur, får han store smil og stort bifald.

Vi nyder en kop kaffe, øl og rom på vores "stamcafé" fra sidste år til et lokalt son-orkester (son er den oprindelige cubanske musikstil, der blev berømt med filmen "Buena Vista Social Club") og går en tur i den smukke by, før vi fortsætter mod Trinidad.

Svømmetur med delfiner.

Nær Cienfuegos ligger Villa Rancho med et delfinarium, hvor delfiner og søløver optræder. For nogle af deltagerne er det ikke nok at se på - de vil selv i vandet, og udstyret med redningsvest (og mod betaling) får de lov til at hoppe i til delfinerne.

Ralf fra Chapter Breitenfelde, er en befaren mand i det våde element. Han har været på flere store dykker ture rundt i verdenen, men bliver som alle vi andre alligevel imponeret over disse dyrs evner.

Ud over de almindelige narrestreger som delfinerne er trænet til, får vi en helt særlig oplevelse da vi får besked på, at lægge og enkeltvis fladt på maven i vandet, hvorefter vi bliver løftet op på fødderne - og helt ud af vandet, stående på snuderne af to delfiner.

Og derefter var det kyssetid - og det var svært for vandhundene, at afslå en lille romance med de svømmende pattedyr.

Trinidad - en koloniperle.

Turen mod Trinidad går først gennem et bakket landskab med Escambray-bjergene som baggrund, men snart kører vi langs kysten, hvor flere broer går hen over dybe fjorde med fristende sandstrande lige under landevejen.

Trinidad er bedst kendt som koloniernes sukkerhovedstad, og blev grundlagt i 1514 af spanieren Diego de Velázquez, der var Cubas første guvernør. Fra byens torv startede Hernán Cortés erobringen af México, hvor han nedkæmpede aztekerriget, og Francisco Pizarros tog mod Inkariget i Andesbjergene.

Byens velstand i kolonitiden byggede på slaver og sukker, og i 1800-tallet blomstrede byen - hele den nærliggende dal, Valle de los Ingenios, sukkermøllernes dal, var dækket af sukker, og danner i dag en smuk ramme for en af vore fælles ture.

Sukkerpengene fik selve Trinidad til at blomstre, og paladserne ligger side om side i centrum af den gamle by.

Men med slaveriets ophør i 1865 ophørte rigdommen brat, og siden har byen været frosset fast i en tidsboble. Så i dag består hele centrum stadig af langt over hundrede år gamle huse i pastelfarver, gaderne er brolagt med toppede sten, og kun lidt sparsom elektrisk gadebelysning minder om hvilket århundrede vi befinder os i. Heldigvis er byens natteliv ikke stivnet i forrige århundrede. På den centrale trappe ved katedralen, *la Escalinata* - er der fest med levende musik hver aften og hundredvis af glade dansende mennesker, og efterfølgende natteroderi på flere diskoteker med salsa- og reggaetoner.

En verden under havoverfladen.

Vores hotel ligger på Ancon halvøen direkte ned til stranden, og vi bliver udstyret med et armbånd, så alt er inkluderet i prisen - også baren, hvilket bliver en opgave for enkelte af tjenerne, når folk på vej hjem fra diskoteker ved fire-tiden om morgenen forlanger rundhåndet servering.

Mange af vores aftener og nætter tilbringes omkring *Casa de la Musica*. Et danse og spillested hvor mennesker mødes på kryds og tværs, lokale såvel som udlændinge. Her ses nogle af de bedste salsa dansere, nogle af os prøver dansen, men ligner en bleg efterligning af de rigtige dansere. Om ikke andet, kan man grine af sig selv og de andre!

Men der er andet end baren i Cuba - for eksempel koralrev.

Så en dag bliver sat af til at en sejltur til en koralø, Cayo Macho, kun beboet af leguaner. Efter et par timers sejlads i katamaran, ankommer vi til revet lige før øen og nu skal der snorkles.

Oplevelsen er lidt lige som at stikke hovedet ned i et saltvandsakvarium, fisk i hundredvis og i alle regnbuens farver, svømmer rundt blandt korallerne. En rokke i mandsstørrelse slapper af på sandbunden og lader sig ikke genere af de fremmede væsner i overfladen.

Tilbage på båden og ind til øen hvor leguanerne og frokosten venter. En speciel oplevelse, at gå rundt på denne Bounty ø sammen med flere hundrede leguaner, som i øvrigt er komplet ligeglade med de besøgende.

De lader sig både berøre og håndfodre, der skal bare ikke være for mange samlet ved håndfodringen, så kan de godt blive lidt kåde og voldsomme.

Harley'er og Ché Guevara.

Turen tilbage til Havana begynder med en stejl klatretur til kurstedet ved Topes de Collantes. Her stopper vi for at nyde udsigten over Trinidad, strandengene ud mod Ancon og der caribiske hav.

Derfra går turen dybere ind i bjergkæden Sierra de Escambray.

Disse bjerge spiller en stor rolle i den cubanske revolution: Fidel Castro sendte Ché Guevara op i disse bjerge for at forberede et angreb på byen Santa Clara, der er et væsentligt trafikknudepunkt: Hvis man behersker Santa Clara har man skåret al transport mellem øst og vest i Cuba over.

Med et dristigt og taktisk geniale angreb på Santa Clara erobrede Ché byen 28. december 1958 - Batista erkendte, at hæren ikke ville kæmpe mod Fidel Castros guerilla, og diktatoren flygtede nytårsnat til Den Dominikanske Republik.

Derfor står Verdens største Ché Guevara-monument i Santa Clara - og revolutionshelten er begravet sammen med andre revolutionære i et mausoleum under monumentet.

Ché er i dag nærmest en helgen i Cuba - i skolerne lærer ungerne alt om hans opofrelse og hans tanker om det rene, socialistiske menneske.

For deltagerne er det en stor oplevelse at blive fotograferet på pladsen foran monumentet, både fordi de er nogle af de første motorcyklister fra vesten, der er på stedet, men også fordi stedet rummer en del af vores egen historie. Mindre bliver glæden ikke, da et cubansk nygift par dukker op i en limousine for at blive forevigtet foran monumentet. Der er lagt op til paradekørsel, så bruden kommer op bag på Peters Screaming Eagle fulldresser, og hun bliver kørt flere gange rundt på pladsen, til stor jubel for tilskuerne. Luis, vores guide, har arrangeret frokost på en restaurant lidt uden for Santa Clara. Vi bliver modtaget som æresgæster på stedet, restauranten har pyntet op til lejligheden, et stort velkomst skilt er sat op i lokalet, og i det hele taget føler vi os velkommen lige meget hvor vi kommer frem.

Tog på tværs af motorvej.

Turen fra Santa Clara til Havana går på det nærmeste, cubanerne kommer på en motorvej - bred nok til tre baner i begge retninger, men ikke specielt vedligeholdt.

Og pludselig er der fuldt stop på motorvejen ved en ubevogtet jernbaneoverskæring. Hvis politiet ser folk køre over uden at stoppe - hvilket for motorcyklister betyder at sætte en fod i jorden - vanker der bøder og besvær.

Og så er det ligegyldigt, at bøderne er beskedne i vor hårde valuta - vi gider ikke besvær.

Farten bliver også holdt nede af krydsende cyklister og forgængere, oksekærrer og vejsælgere med frugt, ost og honning.

Selvom trafikken svarer nogenlunde til en nordjysk motorvej, skal man holde øjnene åbne.

Jeg rammer et hul, kigger over på Luís, trækker på skuldrene og råber "Cuba", mens vi begge griner. For hvad gør det, solen bager, palmerne vajer i vinden og vi kører i t-shirt...

Fakta

Areal: 110.992kvm (Danmark 43.093kvm)

Befolkningen består af 66 % af spansk/europæisk afstamning, 12 % sorte,

21,9 % mulatter, og 0,1 % asiater

Den primære eksport er, sukker, nikkel, olie, tobak, fisk, frugt og grønsager.

Møntfod, peso for de lokale, peso convertible, CUC (svarer til ca. 1 EURO) for turister.

Naturlige råstoffer, nikkel, kobber, guld, mangan, olie og jernmalm.

Religion, katolicisme og afrikanske religioner, især santeria.

Flere rejseselskaber arrangerer charter rejser til Cuba.

MC-TRAVEL arrangerer grupperejser for motorcyklister til Cuba, se www.mc-travel.dk

Turene kan afvikles i samarbejde med Harley-Davidson dealere, såvel som Chaptere.

[Se billederne her...](#)